

CBE Z23003336 Fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen A., hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie van de faculteit der letteren, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 25 mei 2023

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 25 mei 2023 waarbij aan appellante vanwege fraude tijdens het tentamen van het vak Health Communication, de volgende sancties zijn opgelegd:

- › het tentamen wordt ongeldig verklaard, waarbij het appellante wel wordt toegestaan om deel te nemen aan het hertentamen van dit vak.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 14 september 2023 waar appellante is verschenen vergezeld van haar ouders. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van V., voorzitter van expertiseteam 3 en van W., ambtelijk secretaris van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Voor het vak Health Communication heeft appellante een schriftelijk tentamen afgelegd. Op 23 mei 2023 heeft verweerder appellante gehoord in verband met het geconstateerde vermoeden van fraude in haar werk. Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 25 mei 2023 appellante meegedeeld dat zij fraude heeft gepleegd in het ingeleverde werk en is het resultaat van het vak Health Communication ongeldig verklaard.

Via CLRS dient appellante op 19 juni 2023 beroep in tegen dit besluit van verweerder. Op 29 juni 2023 vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand.

Op 6 juli 2023 dient verweerder een verweerschrift in, waarna het beroep op de hoorzitting van 14 september 2023 is behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Enerzijds is er geen eerlijke procedure geweest en anderzijds is er geen sprake van fraude.

De procedure na de melding door de docent aan de examencommissie is niet eerlijk verlopen.

Waarvan appellante precies werd beschuldigd is niet duidelijk aan haar kenbaar gemaakt.

Appellante heeft zelf contact opgenomen met haar docent nadat andere studenten wel een cijfer hadden ontvangen en zij niet. Zij hoorde toen voor het eerst van haar docent dat er mogelijk sprake was van plagiaat. Daarop zocht appellante contact met verweerder. Op 23 mei vond een hoorzitting plaats. Toen bleek dat zij niet dezelfde stukken en informatie had als verweerder waardoor zij is geschaad in haar mogelijkheden om zich te verdedigen. Pas na het ontvangen van het bestreden besluit begreep appellante dat zij artikel 7.20 OER zou hebben overtreden.

Daarnaast voert appellante aan dat er geen sprake is van fraude. Het is appellante overigens nog steeds niet duidelijk of zij is beschuldigd van fraude (artikel 7.20 lid 1 OER) of van plagiaat (artikel 7.20 lid 2 OER). Het betrof een open boek tentamen waarbij er linkjes beschikbaar waren naar de beschikbare literatuur. De instructie op het tentamenblad was om in eigen woorden te antwoorden. Appellante heeft dat gedaan en ook stukjes van zinnen uit de

beschikbare literatuur opgeschreven. Uit de instructie valt niet af te leiden dat dit niet zou zijn toegestaan. Een beschuldiging van plagiaat gaat veel te ver in dit geval. Hooguit zouden haar antwoorden met minder punten kunnen worden beloond. De kwalificatie van fraude gaat ook niet op. Het is immers nog steeds na te gaan wat zij wel en niet heeft begrepen van de onderwerpen door na te gaan of zij relevante delen van de literatuur had overgenomen of delen die niets met de desbetreffende vraag te maken hadden. Tevens is het mogelijk om na te gaan of de antwoorden van appellante uit de juiste literatuur (via de linkjes) had gehaald. Verweerder heeft de definitie van fraude uit artikel 7.20 lid 1 OER veel te ver opgerekt. Tot slot verzoekt appellante om gegronde verklaring van haar beroep nu er geen sprake is van plagiaat en ook niet van fraude.

Verweerder heeft zich ter zitting en blijkens de stukken, als volgt verweerd.

Het tentamen van het vak Health Communication was een open boek tentamen, waarbij via linkjes de toegestane literatuur kon worden geraadpleegd. De instructie op het tentamenblad was duidelijk: gebruik bij de beantwoording je eigen woorden (“use your own words to answer the exam questions”). Appellante heeft dit niet gedaan. Zij heeft zinnen uit de literatuur overgenomen zonder bronvermelding. Dit is aan te merken als plagiaat op grond van artikel 7.20 lid 1 en 2 OER.

Voorafgaand aan het schikkingsgesprek heeft appellante een document ontvangen met daarin de tentameninstructies en ook de door appellante gegeven antwoorden met daarin aangegeven de tekst die zonder bronvermelding is overgenomen uit de literatuur.

Verweerder erkent dat de informatievoorziening voorafgaand aan het horen naar aanleiding van het vermoeden van fraude beter had gekund. Echter, tijdens de hoorzitting voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit is wel uitgelegd waar het om ging. Deze informatievoorziening doet niet af aan het feit dat er sprake is van plagiaat. Voorts is er een relatief lichte sanctie opgelegd. Enkel het tentamen is ongeldig verklaard. Appellante is verder niet uitgesloten van het hertentamen of van andere onderwijsvormen en vakken.

Deze overwegingen hebben geleid tot het bestreden besluit dat op de juiste gronden is genomen. Tot slot verzoekt verweerder het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat fraude, waaronder plagiaat, een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

In de eerste plaats dient het College te onderzoeken of er naar het oordeel van het College sprake is van fraude. Ingevolge artikel 7.20 lid 1 OER wordt onder fraude verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn of andermans kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Onder fraude wordt tevens het plegen van plagiaat verstaan, hetgeen het overnemen van andermans of eigen werk is zonder correcte bronvermelding.

Naast dit reglement zijn studenten er middels het voorblad van het tentamen op gewezen wat de spelregels waren voor het afleggen van het tentamen Health Communication: “Use your own words to answer the questions”.

Blijkens het bestreden besluit heeft verweerder geoordeeld dat appellante fraude heeft gepleegd tijdens het tentamen Health Communication. In het door appellante ingeleverde werk zijn (delen van) zinnen overgenomen uit de beschikbare literatuur zonder bronvermelding.

Het College stelt voorop dat verweerder, nu het gaat om een belastend besluit, moet aantonen dat appellante fraude heeft gepleegd. Het College oordeelt dat verweerder onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de gedraging van appellante, te weten het overnemen van (delen van) zinnen uit de beschikbare literatuur zonder bronvermelding tijdens een open boek tentamen, niet was toegestaan. Ter zitting is gebleken dat de tijdens het tentamen beschikbare literatuur bestond uit boeken en artikelen. De examinerator wist althans kon weten dat de door appellante gegeven antwoorden waarin (delen van) zinnen uit dit materiaal waren gebruikt ook uit dit materiaal afkomstig waren. De instructie bij het tentamen bestond weliswaar uit “Use your own words to answer the questions”, maar deze instructie maakt niet duidelijk dat er een

bronvermelding werd vereist indien (delen van) zinnen uit het beschikbare materiaal werden overgenomen. Studenten zijn bij de instructie op het tentamen ook niet geweest op de ernstige gevolgen die het weglaten van bronvermelding zou hebben. Studenten hadden kunnen verwachten dat puntenaftrek zou plaatsvinden als ze zich niet aan de instructie “use your own words” zouden houden, maar niet dat ze in dat geval van fraude beticht zouden worden. Verweerder heeft in het bestreden besluit zelf al aangegeven dat de instructies en de inrichting van het tentamen verwarring kunnen veroorzaken. De instructie op het tentamenblad is inmiddels ook aangepast, zo heeft het College begrepen. Het College is, anders dan verweerder, niet van oordeel dat er in onderhavig geval sprake is van plagiaat en daarmee van fraude. Onder verwijzing naar ABRvS 2 augustus 2023, ECL:NL:RVS:2023:2963, kan er, nu niet buiten redelijke twijfel is vast komen te staan dat er fraude is gepleegd, geen herstel- of punitieve sanctie worden opgelegd.

Nu het beroep gelet op het vorenstaande gegrond kan worden verklaard, behoeft het College de overige beroepsgronden niet meer te behandelen.

Aldus is verweerder niet op goede gronden tot zijn besluit gekomen, waardoor het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit. Het College van Beroep voor de Examens draagt verweerder niet op om een nieuw besluit te nemen.

Aldus vastgesteld op 25 september 2023 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, Prof. dr. L.J.A. Koster en S. van de Beek, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.